Lietas Nr. 11092068414
Lietas arhīva Nr. K32-0195-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 25.martā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa šādā sastāvā
tiesnesis I.Meldere,
ar sekretāri S.Zīrāku
piedaloties prokurorei I.Priedei,
apsūdzētājam /pers. A/, cietušajam /pers. B/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 175.panta pirmās daļas, 175.panta trešās daļas. Tiesa

konstatēja

/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, un proti: laika posmā no 2014.gada 16.maija līdz 2014.gada 29.maijam, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā dienā ap plkst. 9.15 /pers. A/, atrodoties savā darbavietā – autoservisā SIA /Nosaukums K/ /adrese/, ienāca autoservisa ģērbtuvē, un realizējot viņam radušos noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, mantkārīgu motīvu vadīts, izmantojot to, ka ģērbtuves telpā cilvēku nav un viņa darbības nenovēro, no skapīša augšas slepeni nozaga /pers. B/ piederošo subvūferu /Nosaukums A/ ar pastiprinātāju – 200 EUR, pēc kā no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja un ar nolaupīto mantu rīkojās pēc saviem ieskatiem.

Tādējādi /pers. A/ ar savām darbībām izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Turklāt /Pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), un proti: 2014.gada 31.maija ap plkst. 16.00 /pers. A/, atrodoties savā darbavietā – autoservisā SIA „/Nosaukums K/" /adrese/, ienāca /pers. B/ dienesta kabinetā, un mantkārīgu motīvu vadīts, izmantojot to, ka kabinetā cilvēku nav un viņa darbības neviens nenovēro, realizējot viņam radušos noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, no darba galdā esošās mapes slepeni nozaga /pers. B/ piederošo naudu kopsummā 1 225 EUR, un no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja.

Tādējādi /pers. A/ ar savām darbībām izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā.

Turklāt /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot telpā, un proti: 2014.gada 1.jūnijā vakarā, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. A/ radās noziedzīgs nodoms, kas vērsts uz svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu. Pēc kā /pers. A/, mantkārīgu motīvu vadīts, izmantojot to apstākli, ka svētdiena darbā cilvēku nav, ap plkst. 21.50 ieradās savā darbavietā – autoservisā SIA /Nosaukums K/ /adrese/, un īstenojot savu noziedzīgo nodomu, izmantojot viņam esošās atslēgas un zināmo signalizācijas kodu, atvēra ieejas durvis un iekļuva augstāk norādītā autoservisa telpas, pa neaizslēgtajām durvīm ienāca /pers. B/ kabinetā un no galda atvilktnē esošās mapes slepeni nozaga /pers. B/ piederošo naudu kopsummā 1 175 EUR, pēc kā no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja un ar nolaupīto naudu rīkojās pēc saviem ieskatiem.

Tādējādi /pers. A/ ar savām darbībām izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā.

Ar 2014.gada 2.jūnija lēmumu /pers. B/ atzīts par cietušo, krimināllietā cietušais pieteica kaitējuma

kompensāciju par radīto mantisko zaudējumu 1 715 EUR un morālo kompensāciju 1 000 EUR *(lietas lapa 18, 24)*.

Apsūdzētais/pers. A/ tiesas sēdē savu vainu visā viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 175.panta pirmās daļas un 175.panta trešās daļas atzina pilnībā, atzina cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju par radīto mantisko zaudējumu 1 715 EUR pilnā apmērā, lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Atzina daļēji cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu – par summu 100-300 EUR un lūdza veikt pierādījumu pārbaudi tikai šajā daļā.

Cietušais tiesas sēdē uzturēja pieteikto kaitējuma kompensāciju par radīto mantisko zaudējumu 1 715 EUR apmērā un par morālo aizskārumu – par summu 1 000 EUR, kuru vēlāk tiesas sēdēs laikā samazināja līdz 300 EUR.

Prokurors un cietušais pievienojās apsūdzētā viedoklim, lūdza pierādījumu pārbaudi lietā izdarīt tikai daļā par morālā aizskāruma kompensācijas apmēru.

Tā kā, apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pilnībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu un noziedzīgo nodarījumu juridisko kvalifikāciju, apsūdzētais pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pieņēma lēmumu neveikt lietā pierādījumu pārbaudi par apsūdzētā vainu, vienlaicīgi izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tas ir, ka šādu spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem. Tiesa nolēma veikt pierādījumu pārbaudi tikai jautājumā par kompensācijas par morālo aizskārumu apmēru.

Ņemot vērā, ka tiesā netika veikta pierādījumu pārbaude par apsūdzētā vainu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Atzīstot apsūdzētā vainu par pierādītu, nodarījumu kvalifikāciju, kā tas norādīts apsūdzībā un spriedumā par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms.

Savukārt attiecībā par morālā aizskāruma kompensācijas apmēru cietušais tiesas sēdē liecināja, ka noziedzīgā nodarījuma rezultātā tika morāli aizskarts un zaudēja uzticību cilvēkiem, saviem darba kolēģiem, viņam bijis šoks un pārsteigums, darbavietā tika uzstādītas video kameras. Samazināja morālā aizskāruma kompensācijas apmēru līdz 300 EUR.

Apsūdzētais attiecībā par morālā aizskāruma kompensācijas apmēru tiesas sēdē paskaidroja, ka attiecības ar cietušo bija labas, bet noziedzīgo nodarījumu pret viņu izdarīja, būdams atkarīgs no azartspēlēm. Atzina, ka pēc tam ārstējies un pašlaik uzveicis savu atkarību, iekārtojies darbā un pēc nodokļu nomaksas ienākumi sastāda ap 300 EUR mēnesī, bet apgādībā pašlaik ir trīs paša bērni – 5 g.v., 3 g.v. un zīdainis – 2 mēnešu vecumā.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, noskaidrots, ka viņš agrāk tiesāts, bet sodāmība ir dzēsta, ko apstiprina lietas materiālos esošā IeM Informācijas centra izdruka (lietas lapa 34), ir saukts pie administratīvās atbildības (lietas lapa 35). No paša vārdiem – apgādībā trīs nepilngadīgi bērni, ir noteikta dzīvesvieta un darbavieta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, tiesa nosakot sodu, ņem vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta nosacījumiem Sevišķās daļas 180.panta pirmajā un 175.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums atzīstams par mazāk smagu, bet Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums atzīstams par smagu noziegumu.

Par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa atzīst noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem kā apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošs apstāklis atzīstams tas, ka viņš ir vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlo.

Par apsūdzētā personību pozitīvi raksturojošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais tiesas sēdē pilnībā atzīstot savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un piekrītot izskatīt krimināllietu bez pierādījumu pārbaudes izdarīšanas, izvēlējās vienkāršāku procesa veidu, tādējādi sadarbojoties ar procesa virzītāju un sekmējot kriminālatiesisko attiecību noregulējumu, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 21.pantam.

Ņemot vērā par apsūdzētā personību iegūtās ziņas, tiesa atzīst, ka naudas soda noteikšana nav pamatota izvērtējot apsūdzētā iespējas izciest naudas sodu atbilstoši Krimināllikuma 41.panta ceturtajai

daļai, savukārt sods piespiedu darbu veidā neļautu sasniegt soda mērķi.

Līdz ar ko ir pamats /pers. A/ sodu noteikt sekojoši: pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas - īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem, pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas - brīvības atņemšanu uz 1 (viens) gadu, pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas - brīvības atņemšanu uz 1 (viens) gadu un 6 (sešiem) mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas nosacījumiem, sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt daļēji saskaitot piespriestos sodus - brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem.

Izvērtējot to, ka /pers. A/ atzīstams par iepriekš nesodītu personu, kā arī ņemot vērā par apsūdzētā personību un apgādībā esošām nepilngadīgām personām iegūtās ziņas un noziedzīgā nodarījuma raksturu un tā rezultātā radīto kaitējumu, tiesa iegūst pārliecību, ka vainīgais brīvības atņemšanas sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Tādos apstākļos atbilstoši Krimināllikuma 55.panta nosacījumiem, tiesa atzīst, ka iespējams apsūdzēto /pers. A/ notiesāt nosacīti, nosakot viņam pārbaudes laiku, un brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja noteiktajā pārbaudes laikā apsūdzētais neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs tiesas uzliktos un kriminālsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Tādējādi, izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nosakāms pārbaudes laiks – 3 (trīs) gadi, kura tecējums sākas ar tiesas sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmās daļas nosacījumiem kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Tā paša panta otrajā daļā noteikts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Savukārt, Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko kaitējumu, noziedzīgā nodarījuma smagumu, raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskas traumas.

Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka pienākumu samaksāt kompensāciju tiesa var uzlikt pilngadīgajam apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Lemjot jautājumu par cietušajam radītā kaitējuma atlīdzināšanu, ir piemērojami arī Civillikuma 1635.panta noteikumi, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Krimināllikuma 180.panta pirmajā un 175.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums atzīstams par mazāk smagu, bet Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums atzīstams par smagu noziegumu, tie ir vērsti pret svešu personu īpašumu. Ar lietā pārbaudītiem pierādījumiem ir konstatēts, ka šā noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajam nav nodarītas fiziskas ciešanas, līdz ar to šajā gadījumā, lai piemērotu Civillikuma 1635.pantu, cietušajam morālais kaitējums ir jāpierāda. Apsūdzētais neapstrīd cietušā norādītos apstākļus par to, kādas sekas viņam radījis noziedzīgais nodarījums, kā arī piekrīt segt daļu kompensācijas par morālo aizskārumu. Novērtējot cietušajam sagādāto morālo ciešanu pakāpi un nosakot kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā cietušā norādītos apstākļus, un atzīst, ka cietušā pieteiktās kaitējuma kompensācijas par radīto morālo kompensāciju sākotnēji 1 000 EUR apmērs un vēlāk samazinātais 300 EUR apmērs pilnībā nav pamatots, izanalizējot pieteiktā morālā kaitējuma apmēru kopsakarā ar noziedzīgo nodarījumu radītajām sekām. Izvērtējot konkrētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus un cietušajam radītās kaitīgās sekas, tiesa atzīst, ka, nenoliedzami jebkura veida pret personas ar likumu aizsargātajām tiesībām un interesēm vērsts to apdraudējums, šajā gadījumā noziedzīgs nodarījums, ir atzīstams par personai nodarītu negatīvu

morālu pārdzīvojumu, ko ir iespējams vērtēt arī kā morālu traumu. Tiesa, vērtējot noziedzīgā nodarījuma rezultātā /pers. B/ nodarīto kaitējumu, atzīst, ka cietušajam ir nodarīts morāls kaitējums, kā arī atzīst, ka cietušajam ir tiesības uz materiālo atlīdzinājumu, kompensējot morālo aizskārumu, kas radies noziedzīgā nodarījuma rezultātā. Nosakot kaitējuma kompensācijas apmēru cietušajam /pers. B/ par morālo kaitējumu, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, morālā kaitējuma dziļumu, smagumu un sekas. Tiesas ieskatā samērīgs un atbilstošs ir morālās kompensācijas apmērs 100 EUR, bet pārējā daļā - nepamatots.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo daļu kaitējumu, kas pēc cietušā domām nav atlīdzināts ar tiesas spriedumu, cietušajam ir tiesības prasīt atlīdzināt Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesa atzīst, ka cietušā pieteikums ir pilnībā pamatots un apmierināms daļā par noziedzīgā nodarījuma rezultātā nodarītā materiālā kaitējuma atlīdzināšanu 1 715 EUR apmērā, kas atbilst nozagtās kustamās mantas vērtībai, jo materiālo zaudējumu esamība un apmērs, kā arī cēloņsakarība ar apsūdzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā veiktajām prettiesiskajām darbībām, ir pierādīta, šādu kompensācijas apmēru pilnībā atzīst apsūdzētais. Tiesa atzīst, ka cietušā pieteiktās kaitējuma kompensācijas par radīto mantisko zaudējumu 1 715 EUR apmērs ir piedzenams no apsūdzētā par summu, kādā tā nav segta - par radīto mantisko zaudējumu 1 715 EUR.

Procesuālie izdevumi lietā nav iesniegti.

Pirmstiesas procesā 2014.gada 18.jūnijā apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana (lietas lapa 31). Piemēroto drošības līdzekli atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.pantu, 352.pantu, 499.pantu, 511.pantu, 512.pantu, 514.pantu, 520.pantu, 527.pantu, 528.pantu un 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (viens) gadu.

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (viens) gadu un 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas nosacījumiem, sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt daļēji saskaitot piespriestos sodus - brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem.

Brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 (trīs) gadiem.

Drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošanu atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, kaitējuma kompensāciju par radīto mantisko zaudējumu 1 715 EUR (viens tūkstotis septiņi simti piecpadsmit *euro*) un morālo kompensāciju 100 EUR (viens simts *euro*).

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams 2015.gada 7.aprīlī.

Tiesnese I.Meldere